

[Indenrigsministeren.]
af Medlemmerne, deriblandt Borgmesteren, er tilstede. Denne Bestemmelse erstatter den hidtidige Regel i Købstadkommunallovens § 11, hvorefter Byraadet kun er beslutningsdygtigt, naar foruden Borgmesteren mindst Halvdelen af Raadets Medlemmer er tilstede, idet det i visse Tilfælde har været uheldigt, at et Byraad, hvor der kun er et Mandats Forskel paa Flertal og Mindretal kunde gøres ubeslutningsdygtigt ved, at Mindretallet ikke gav Møde.

§ 16 var i det i Fjor i Landstinget forelagte Forslag opretholdt med samme Ordlyd som den tilsvarende Bestemmelse har i Købstadkommunallovens § 13, 2det Stykke. I nærværende Lovforslags § 16 opretholdes ogsaa Bestemmelsen om, at de nærmere Regler for Fattigvæsenets Bestyrelse fastsættes i Købstadkommunens Vedtægt, men den videre Præcisering af, at det i Vedtægten kan bestemmes, at det særlige Tilsyn med fattige og med Fattigvæsenets Stiftelser overdrages til Mænd og Kvinder udenfor Byraadets Midte som Fattigforstandere, er udeladt, idet nærmere Bestemmelse om dette Forhold vil indeholdes i de Forslag om Forsørgelsesvæsenet, som Socialministeren senere vil fremsætte, og Bestemmelsen i sig selv er overflødig, idet Byraadet med den Ordlyd, der nu er givet Paragraffen, utvivlsomt vil være berettiget til i Vedtægten at træffe Bestemmelse om et Tilsyn som det hidtidige.

§ 19, der svarer til Købstadkommunallovens § 16, har paa enkelte Punkter en noget anden Formulering, saaledes som der ved Forslagets Fremsættelse i Fjor var Enighed om med Ministeriet for offentlige Arbejder og Bestyrelsen for Sammenslutningen af danske Havne. I det foreliggende Forslag er der endvidere indsat en Bestemmelse, der udtrykkeligt fastslaar, at Havnens Overslag og Regnskaber skal udfærdiges efter et af Ministeriet for offentlige Arbejder foreskrevet Skema.

I § 20, der svarer til § 17 i Købstadkommunalloven, var der i Forslaget i Fjor indsat en Bestemmelse om, at Byraadet af sin Midte skal vælge et til Folkekirken hørende Medlem til at tage Sæde i Kirkebestyrelsen. Denne Bestemmelse betød en Tilbagevendt til Tilstanden forud for den kirkelige Lovgivning af 1922 og begrundedes af den daværende Indenrigsminister med de omfattende økonomiske Interesser, som Byraadet og de kommunale Vælgere har i Kirkernes Bestyrelse. Jeg slutter mig til dette Synspunkt og har ment, at det har saa stor Vægt, at det begrunder, at der i

Kirkebestyrelsen optages ikke blot et, men to af Byraadet valgte Medlemmer, og jeg har derfor foreslaaet dette. Derved opnaas ogsaa, at de to største Grupper i Kommunalbestyrelsen kan hver faa en Repræsentant i Kirkebestyrelsen. I nærværende Forslag er der endvidere indføjet en Bestemmelse om, at intet af de Valg, Byraadet foretager til Kommissioner, Nævn o. s. v. har Gyldighed udover Byraadets Funktionstid, idet jeg maa finde det rimeligt, at disse Valg til enhver Tid maa være i Overensstemmelse med det siddende Byraads Sammensætning.

I § 22, der svarer til Købstadkommunallovens § 19, er der ligesom i Fjor indsat en Bestemmelse, der udskyder Fristen for Overslagets Affattelse og Fremlæggelse til offentligt Eftersyn en Maaned.

Jeg kommer dernæst til Lovforslagets § 23, der svarer til den nuværende Lovs § 20. Denne Paragraf indeholder Bestemmelsen om Indenrigsministeriets Tilsynsmyndighed i Forholdet til Købstadkommunerne, og det er klart, at denne Paragrafs Bestemmelser derfor er af meget stor Betydning. Det var da ogsaa om denne Paragraf, der herskede størst Uenighed under de Forhandlinger, der i Fjor fandt Sted i Landstinget. Der er nu foretaget ikke uvæsentlige Ændringer i Lovforslagets Affattelse i Forhold til Forslaget i Fjor, idet der i Fjor var indsat enkelte Bestemmelser, der betød en Indskrænkning af Købstadkommunernes Selvstyre i Forhold til Loven af 1868, og det maa jeg finde ikke er nødvendigt. Saaledes indeholdt det i Fjor fremsatte Forslag en Bestemmelse om, at Foretagender, som udkræver Optagelse af Laan, ikke maa paabegyndes af Byraadet, forinden det har erhvervet Ministeriets Samtykke til Laanets Optagelse. Denne Bestemmelse er her gaaet ud. Lovforslaget er blevet staaende ved de nuældende Regler, hvorefter Paabegyndelse af et saadant Arbejde ikke udtrykkeligt er forbudt, men selvfølgelig sker en saadan Paabegyndelse altid med den Risiko for Byraadet, at Udgifterne maa bestrides gennem Skatter, dersom Samtykke til Laanet nægtes.

Der var endvidere i Fjor indsat en Bestemmelse om, at den hidtidige Ret for Købstadkommunerne til at optage midlertidige Laan, naar det ikke var i større Omfang, end at Laanet kunde tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, begrænsedes til et Laanebeløb svarende til 25 Kr. pr. Indbygger i Kommunen. Ogsaa paa dette Omraade er den hidtidige Regel bibeholdt, men der er dog indsat en Bestemmelse om, at Byraadet i saa Tilfælde skal